

Č e s k ý t e l e k o m u n i k a č n í ú ř a d

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací

ČTÚ-8 804/2019-606/VIII.vyř.

Praha

18. 9. 2019

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 127 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení čj. ČTÚ-8 804/2019-606, které bylo zahájeno dne 1. 3. 2019 na návrh **navrhovatele**, společnosti SMART Comp. a.s., IČO: 25517767, sídlem Kubíčkova 1115/8, Bystrc 635 00 Brno, právně zastoupeného JUDr. Michaelou Voseckou Klečkovou, advokátkou se sídlem Ječná 29a, 621 00 Brno (dále jen „právní zástupce navrhovatele“), proti **odpůrci**, společnosti CS SPOJE, s.r.o., IČO: 04318315, Pod Vodárnou 42/38, Lukášov 466 05 Jablonec nad Nisou, ve věci návrhu na rozhodnutí sporu mezi podnikateli v elektronických komunikacích o peněžitě plnění ve výši 1.662,77 Kč s příslušenstvím za služby elektronických komunikací, toto

rozhodnutí:

- I. Odpůrce je povinen do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí uhradit navrhovateli částku ve výši 1.620,65 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1.620,65 Kč ode dne 1. 12. 2017 do zaplacení, to vše na účet č. 205975477/0300, pod variabilní symbolem 300254515.
- II. V části 42,12 Kč společně se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky ode dne 1. 12. 2017 do zaplacení, se návrh zamítá.
- III. Odpůrce je povinen do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí uhradit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 3.346 Kč, a to na účet č. 205975477/0300, pod variabilní symbolem 300254515.

Odůvodnění:

Správní řízení bylo zahájeno na návrh navrhovatele ze dne 7. 2. 2019, který byl doručen Českému telekomunikačnímu úřadu dne 1. 3. 2019. Na základě tohoto návrhu bylo zahájeno správní řízení pod čj. ČTÚ-8 804/2019-606 jako spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti dle § 127 zákona o elektronických komunikacích.

Podaným návrhem se navrhovatel domáhal po odpůrci úhrady částky ve výši 1.662,77 Kč s příslušenstvím, tj. pohledávky vzniklé za odpůrcem za poskytnutí služby elektronických komunikací na základě Smlouvy o spolupráci při šíření IPTV č. 2545/15/B2B ze dne 11. 3. 2015 (dále jen „Smlouva“), náhrady nákladů řízení ve výši 200 Kč za správní poplatky a nákladů právního zastoupení ve výši 3.146 Kč.

Navrhovatel uvedl, že mezi ním jako poskytovatelem a právním předchůdcem odpůrce, panem Martinem Rybníčkem, IČO: 01635131, byla uzavřena smlouva nazvaná „Smlouva o spolupráci při šíření IPTV“, jejímž předmětem bylo poskytování služby elektronických komunikací, konkrétně služby šíření rozhlasového a televizního signálu, resp. služeb rozhlasového a televizního vysílání. Tato pak byla na základě Dohody o postoupení smlouvy ze dne 30. 9. 2015 jako celek v souladu s § 1895 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), postoupena na odpůrce. Navrhovatel uvedl, že odpůrce do okamžiku podání návrhu neuhradil ceny za služby poskytované na základě Smlouvy za období duben až říjen 2017 a z toho důvodu tyto uplatnil předmětným návrhem. Navrhovatel dále požadoval úroky z prodlení z dlužné částky v zákonné výši a náhradu nákladů řízení.

Na podporu svých tvrzení navrhovatel přiložil listinné důkazy, konkrétně Smlouvu, Odstoupení od Smlouvy ze dne 25. 10. 2017, Dohodu o postoupení Smlouvy č. 2917/16/B2B ze dne 30. 9. 2015 a daňové doklady za období od 30. 4. 2017 do 31. 10. 2017. Navrhovatel byl ve správním řízení zastoupen, což doložil plnou mocí ze dne 16. 1. 2014 udělenou právnímu zástupci navrhovatele.

Správní orgán platebním výměrem čj. ČTÚ-8 804/2019-606 ze dne 10. 6. 2019 vyzval navrhovatele k zaplacení správního poplatku podle položky 110 písm. c) sazebníku, který je přílohou zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve výši 200,- Kč do 15 dnů od doručení platebního výměru. Navrhovatel uhradil správní poplatek ve lhůtě poskytnuté správním orgánem dne 25. 6. 2019.

Následně byl odpůrce správním orgánem vyzván o zahájení řízení a vyzván k vyjádření se k návrhu výzvy ze dne 28. 6. 2019. Zároveň zaslal správní orgán téhož dne vyzvání o zahájení řízení navrhovateli s výzvou k doplnění návrhu na zahájení řízení, zejména zaslání příloh Smlouvy č. 1, 3, 5 a 7 a upřesnění za co přesně byly částky dle daňových faktur odpůrci účtovány a označení „kuki větší“ a „tvb_vetsi“ na daňových dokladech.

Odpůrce se ve stanovené lhůtě k zahájení řízení nevyjádřil, ačkoliv mu bylo vyzvání řádně doručeno fikcí prostřednictvím datové schránky dne 8. 7. 2019. Odpůrce se přihlásil do datové schránky až dne 11. 8. 2019, ani po tomto datu se však odpůrce k předmětu řízení nijak nevyjádřil.

Navrhovatel zaslal dne 9. 7. 2019 správnímu orgánu žádost o prodloužení lhůty k doplnění návrhu do 5. 8. 2019 s ohledem na čerpání dovolených právního zástupce a zaměstnanců navrhovatele. Správní orgán této žádosti částečně vyhověl a vydal dne 10. 7. 2019 usnesení čj. ČTÚ-8 804/2019-606/IV.vyř., jímž lhůtu k vyjádření prodloužil o 15 dnů od doručení usnesení, tj. konkrétně do 26. 7. 2019. V prodloužené lhůtě dne 25. 7. 2019 navrhovatel doložil správnímu orgánu Přílohy č. 1, 3, 5 a 7 Smlouvy a uvedl, že označení na daňových dokladech „Kuki větší“ značí název služby elektronických komunikací, služby televizního vysílání a „tvb_vetsi“ je označením pro interní účetní kód této služby.

Z doloženého Ceníku, který tvoří Přílohu č. 5 Smlouvy (dále jen „Ceník“), nebylo správnímu orgánu zřejmé, jak byly vypočítány fakturované částky, jelikož byly o 6,48 Kč vyšší, než bylo uvedeno v doloženém Ceníku. Z toho důvodu vyzval správní orgán dne 31. 7. 2019 navrhovatele, aby se k uvedenému nesouladu vyjádřil, případně, aby předložil důkaz upřesňující, z jakého důvodu byla fakturovaná částka vyšší než částka uváděná v doloženém Ceníku.

Navrhovatel ve vyjádření ze dne 9. 8. 2019, doručeném správnímu orgánu dne 11. 8. 2019, uvedl, že došlo ke změně Ceníku, a to již u právního předchůdce odpůrce. Uvedl, že ke změně došlo prostřednictvím infomačního systému formou tzv. mailerů ze dne 16. 4. 2015 a ze dne 23. 4. 2015. Jako důkaz navrhovatel přiložil e-mail ze dne 23. 4. 2015 a dále písemnost, představující zřejmě část jiného e-mailu, ze které však není zřejmý její úplný obsah, ani kdo e-mail a na jakou e-mailovou adresu zasílal. Dále doložil „Velkoobchodní ceník Kuki TV, platný od 1. 5. 2015“ a uvedl, že odpůrce až do roku 2017 hradil ceny dle nově doloženého ceníku, a tudíž dle jeho názoru tyto ceny ve smyslu občanského zákoníku odpůrce akceptoval.

Následně správní orgán zhodnotil předložené návrhy, tvrzení a důkazy stran a dospěl k závěru, že v předmětné věci není nutné nařídít ústní jednání. Informoval proto účastníky dopisy ze dne 13. 8. 2019 o tom, že dne 29. 8. 2019 v 10.00 hod. proběhne v sídle správního orgánu dokazování mimo ústní jednání a o možnosti seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve

smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, tentýž den, nebo den následující 30. 8. 2019, a o možnosti se k nim vyjádřit.

Navrhovateli bylo toto vyrozumění doručeno dne 13. 8. 2019, odpůrci dne 15. 8. 2019. Odpůrce byl zároveň vyzván, aby se případně vyjádřil k doplněním navrhovatele ze dnů 25. 7. 2019 a z 9. 8. 2019, které mu byly správním orgánem zaslány, před provedením dokazování do 28. 8. 2019. Odpůrce na výzvu ve lhůtě stanovené správním orgánem nereagoval.

Správní orgán provedl dne 29. 8. 2019 v 10:00 důkazy následujícími kopiemi listin založenými ve spisu: Smlouva o spolupráci při šíření IPTV č. 2545/15/B2B ze dne 11. 3. 2015 uzavřená mezi navrhovatelem a Martinem Rybníčkem, IČO: 01635131, sídlem Pod Vodárnou 42/38, 466 05 Jablonec nad Nisou (dále jen „smlouva“), Příloha smlouvy č. 1 – Programová nabídka, Příloha smlouvy č. 3 – Minimální technické požadavky na síť ISP, Příloha smlouvy č. 5 – Ceník, Příloha smlouvy č. 7 – Kontaktní údaje smluvních stran a eskalační procedury, Dohoda o postoupení smlouvy č. 2917/16/B2B ze dne 30. 9. 2015 uzavřená mezi Martinem Rybníčkem, jakožto postupitelem, odpůrcem, jakožto postupníkem, a navrhovatelem, Odstoupení od Smlouvy o spolupráci při šíření IPTV č. 2545/15/B2B ze dne 25. 10. 2017, Faktura – daňový doklad č. 90170561 ze dne 30. 4. 2017 se splatností ke dni 30. 5. 2017 ve výši 255,81 Kč, Faktura – daňový doklad č. 90170701 ze dne 31. 5. 2017 se splatností ke dni 30. 6. 2017 ve výši 255,81 Kč, Faktura – daňový doklad č. 90170877 ze dne 30. 6. 2017 se splatností ke dni 30. 7. 2017 ve výši 255,81 Kč, Faktura – daňový doklad č. 90171031 ze dne 31. 7. 2017 se splatností ke dni 30. 8. 2017 ve výši 255,81 Kč, Faktura – daňový doklad č. 90171157 ze dne 31. 8. 2017 se splatností ke dni 30. 9. 2017 ve výši 255,81 Kč, Faktura – daňový doklad č. 90171308 ze dne 30. 9. 2017 se splatností ke dni 30. 10. 2017 ve výši 255,81 Kč, Faktura – daňový doklad č. 90171483 ze dne 31. 10. 2017 se splatností ke dni 30. 11. 2017 ve výši 127,91 Kč, Plná moc ze dne 16. 1. 2014 udělená navrhovatelem JUDr. Michaele Vosecké Klečkové, advokátce se sídlem Ječná 29a, 621 00 Brno, Část e-mailu nečitelného obsahu, v elektronické verzi nadepsaný jako „Informační e-mail ze dne 16. 4. 2015“, Informační e-mail ze dne 23. 4. 2015 zasláný Janem Mokřým, SMART Comp. a. s., Velkoobchodní ceník Kuki TV, platný od 1. 5. 2015, Výpis z obchodního rejstříku navrhovatele, Výpis z obchodního rejstříku odpůrce.

K dokazování mimo ústní jednání, které se konalo před správním orgánem dne 29. 8. 2019 v 10:00 se ani jeden z účastníků řízení bez předchozí omluvy nedostavil. Navrhovatel ani odpůrce také nevyužili svého práva seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, o němž byli vyrozuměni dopisy ze dne 13. 8. 2019.

* * *

Na základě shromážděných podkladů a důkazů a po jejich posouzení správní orgán konstatuje následující.

Spor mezi navrhovatelem a odpůrcem vznikl na základě právního vztahu, který byl mezi nimi (resp. mezi právním předchůdcem odpůrce a navrhovatelem) založen Smlouvou o spolupráci při šíření IPTV č. 2545/15/B2B ze dne 11. 3. 2015 uzavřenou mezi panem Martinem Rybníčkem, IČO: 01635131 a navrhovatelem, což doložil navrhovatel fotokopii předmětné Smlouvy. Smlouva byla následně postoupena z pana Martina Rybníčka na odpůrce Dohodou o postoupení smlouvy č. 2917/16/B2B ze dne 30. 9. 2015.

Správní orgán musí v první řadě posoudit, zda se jedná o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti ve smyslu § 127 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, aby byla dána jeho působnost. Pro naplnění definice sporu mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti je nezbytná existence osobního a věcného předpokladu. Osobní předpoklad je dán tehdy, jde-li o spor mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti dle § 7 zákona o elektronických komunikacích. Správnímu orgánu je z vlastní činnosti, tedy vedení evidence podnikatelů podle ustanovení § 14 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích, známo že, jak navrhovatel, tak i odpůrce jsou podnikateli v elektronických komunikacích, čímž je splněn osobní předpoklad pro působnost správního orgánu.

Druhým, věcným, předpokladem je fakt, že se spor týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Navrhovatel se svým návrhem domáhá po odpůrci zaplacení ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací, přičemž dle ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích se službou elektronických komunikací rozumí „služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize...“. Odpůrce se ve Smlouvě zavázal, že bude šířit Službu IPTV, tedy poskytovat službu spočívající v šíření převzatého televizního vysílání prostřednictvím IP technických prostředků, od navrhovatele ke koncovým uživatelům prostřednictvím své sítě ISP (soubor technických prostředků, s nimiž disponuje odpůrce na základě svého vlastnického či jiného práva a které slouží k poskytování služeb ISP zákazníkům ISP), jednalo se tedy o službu elektronických komunikací. Odpůrce se zavázal dle Smlouvy a v souladu se zákonem o elektronických komunikacích, hradit navrhovateli finanční plnění dle čl. 7.1 Smlouvy specifikované v Příloze č. 5 Smlouvy. Tím je naplněn i věcný předpoklad působnosti správního orgánu, jelikož byla povinnost uhrazení ceny za službu elektronických komunikací sjednána mezi účastníky řízení ve Smlouvě na základě zákona o elektronických komunikacích.

Věcně i funkčně příslušným správním orgánem k projednání a rozhodnutí daného sporu je předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, který podle § 127 odst. 1 ve spojení s § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Ve sporném řízení vychází správní orgán, jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Předmětem sporu ve smyslu návrhu navrhovatele ze dne 7. 2. 2019, který byl správnímu orgánu doručen dne 1. 3. 2019, je zaplacení částky ve výši 1.662,77 Kč, společně s příslušenstvím, tj. zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 1. 12. 2017 do zaplacení, náklady řízení ve výši 200 Kč za správní poplatek a ve výši 3.146 Kč za právní zastoupení. Dlužná částka byla navrhovatelem odpůrci vyfakturována těmito daňovými doklady:

- Faktura – daňový doklad č. 90170561 ze dne 30. 4. 2017 se splatností ke dni 30. 5. 2017 ve výši 255,81 Kč,
- Faktura – daňový doklad č. 90170701 ze dne 31. 5. 2017 se splatností ke dni 30. 6. 2017 ve výši 255,81 Kč,
- Faktura – daňový doklad č. 90170877 ze dne 30. 6. 2017 se splatností ke dni 30. 7. 2017 ve výši 255,81 Kč,
- Faktura – daňový doklad č. 90171031 ze dne 31. 7. 2017 se splatností ke dni 30. 8. 2017 ve výši 255,81 Kč,
- Faktura – daňový doklad č. 90171157 ze dne 31. 8. 2017 se splatností ke dni 30. 9. 2017 ve výši 255,81 Kč,
- Faktura – daňový doklad č. 90171308 ze dne 30. 9. 2017 se splatností ke dni 30. 10. 2017 ve výši 255,81 Kč a
- Faktura – daňový doklad č. 90171483 ze dne 31. 10. 2017 se splatností ke dni 30. 11. 2017 ve výši 127,91 Kč (dále také jen „předmětné faktury“).

Správní orgán vycházel při rozhodování sporu z tvrzení navrhovatele, z provedených listinných důkazů předložených v průběhu správního řízení, z veřejně dostupné databáze obchodního rejstříku a z obecných právních předpisů, zejména ze zákona o elektronických komunikacích a dále ze zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „občanský zákoník“), kterými se řídí právní vztahy mezi navrhovatelem a odpůrcem vzniklé ze Smlouvy.

Po zhodnocení tvrzení a důkazů předložených účastníky řízení dospěl správní orgán k závěru, že předmětný dluh vznikl ve výši 1.620,65 Kč s příslušenstvím a odpůrce je povinen jej navrhovateli uhradit. V částce 42,12 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky ode dne 1. 12. 2017 nebyl vznik dluhu prokázán.

Správní orgán má za prokázané, že právní vztah mezi navrhovatelem a odpůrcem vznikl na základě Smlouvy, která byla na odpůrce postoupena Dohodou o postoupení smlouvy č. 2917/16/B2B ze dne 30. 9. 2015 (dále jen „Dohoda“), což správní orgán vzal za prokázané z fotokopie Smlouvy a Dohody, tudíž je odpůrce pasivně legitimován v předmětném sporu.

Předmětem Smlouvy byla úprava vzájemných práv a povinností mezi navrhovatelem a odpůrcem směřujících k naplnění účelu Smlouvy. Tím bylo umožnění a rozvoj poskytování Služby IPTV, ke kterému byl oprávněn navrhovatel, prostřednictvím sítě ISP, kterou disponoval odpůrce. Navrhovatel se ve Smlouvě zavázal poskytnout odpůrci službu IPTV, kterou se odpůrce zavázal šířit od navrhovatele ke koncovým uživatelům prostřednictvím sítě ISP. Dle čl. 7. 1 Smlouvy se odpůrce zavázal hradit navrhovateli měsíční paušální částku dle poskytovaného programového balíčku za každého jednotlivého koncového uživatele v souladu s Ceníkem uvedeným v Příloze č. 5 Smlouvy. Finanční plnění bylo dle čl. 7.5 splatné na základě faktury vystavené druhou smluvní stranou, splatnost činila 30 kalendářních dnů od data vystavení faktury.

Z odstoupení od Smlouvy o spolupráci při šíření IPTV č. 2545/15/B2B ze dne 25. 10. 2017 vyplývá, že Smlouva zanikla odstoupením navrhovatele v souladu s čl. 9 odst. 2.1 ve spojení s odst. 2.2 písm. f) Smlouvy, jelikož se odpůrce dostal do prodlení delšího než 1 měsíc s poskytnutím finančního plnění dle Smlouvy, což představovalo dle Smlouvy její podstatné porušení. Dopisem o odstoupení navrhovatel zároveň vyzval odpůrce k uhrazení nezaplacených pohledávek.

Správní orgán má z předložených faktur za to, že navrhovatel odpůrci Službu IPTV v období od dubna do října 2017 podle předmětných faktur skutečně a řádně poskytoval. Odpůrce během správního řízení nenamítal, že by služba nebyla ze strany navrhovatele poskytnuta či že by byla fakturace neoprávněná. Z předmětných faktur dále vyplývá, že odpůrce pak následně poskytoval tuto Službu prostřednictvím své ISP sítě 1 (slovy „jednomu“) koncovému uživateli. Ve fakturovaném období říjen 2017 byla fakturovaná částka o polovinu nižší. Ačkoliv navrhovatel netvrdil, proč byla tato částka o polovinu snížena, správní orgán ze skutečnosti, že byla faktura za období říjen 2017 vystavena na 0,5 koncového uživatele, dovodil, že ve fakturovaném období říjen 2017 došlo k ukončení poskytování služby jedinému koncovému uživateli, a proto bylo vyúčtování poníženo v souladu s čl. 7 odst. 1.1 Smlouvy.

Z předmětných faktur vyplývá, že odpůrce v období od dubna 2017 do října 2017 odebíral od navrhovatele službu Kuki TV, tedy službu IPTV šířenou prostřednictvím sítě internet a sítě ISP, specifikovanou v Příloze č. 3 Smlouvy, konkrétně v balíčku „Kuki větší“, jehož programová skladba byla specifikována v Příloze č. 1 Smlouvy – Programová nabídka. Dle Přílohy č. 5 Smlouvy – Ceník byla paušální částka za každého jednotlivého koncového uživatele a kalendářní měsíc, bez DPH služby „Kuki TV Větší“ stanovena na 249,33 Kč. Správní orgán vzal tedy za prokázané, že navrhovateli vznikla za období duben – říjen 2017 pohledávka ve výši 1.620,65 Kč, tzn. 249,33 Kč × 6 měsíců (duben – září) a 124,67 Kč za měsíc říjen, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí,

Správní orgán však nevzal na prokázané, že by navrhovateli vznikl nárok v celkové výši 42,12 Kč představující rozdíl mezi částkami vyúčtovanými dle předmětných faktur a dle Ceníku.

Navrhovatel na výzvu správního orgánu, aby nesoulad mezi ceníkovou cenou a cenou fakturovanou, objasnil, případně předložil důkaz prokazující důvod vzniku nároku v požadované výši, předložil správnímu orgánu kopii e-mailu ze dne 23. 4. 2015 odeslaného z e-mailové adresy jan.mokry@kuki.cz na adresu jan.mokry@kuki.cz, Velkoobchodní ceník Kuki TV, platný od 1. 5. 2015, a část e-mailu, v elektronické verzi pojmenovanou jako „Informační e-mail ze dne 16.4.2015“, ze které není zřejmý úplný obsah tohoto e-mailu, komu a kým byl zaslán, ani datum zaslání tohoto e-mailu.

Z těchto předložených listin dle názoru správního orgánu nevyplývá, že by nové ujednání o ceně bylo doručeno odpůrci na jeho e-mailovou adresu *rybnicek@l-tel.cz*, jak tvrdil navrhovatel, a tudíž že tím mělo dojít ke změně Smlouvy. Navrhovatel tvrdil, že předmětné e-maily byly zaslány odpůrci prostřednictvím interního informačního systému formou tzv. mailerů. Ať je však toto tvrzení pravdivé, či nikoliv, navrhovatel nepředložil dostatečný důkaz o tom, že by tento tzv. mailer byl adresován přímo odpůrci, a proto nelze mít z těchto listin za prokázané, že by došlo ke změně Ceníku, resp. části Smlouvy týkající se sjednané ceny.

Občanský zákoník stanovuje v ustanovení § 1759, že „...smlouvu lze změnit nebo zrušit jen se souhlasem všech stran, anebo z jiných zákonných důvodů...“. Z toho plyne, že obecně není jednostranná změna smlouvy možná, s výjimkou, kdy je možnost jednostranné změny smlouvy ujednaná již ve smlouvě samotné. Předmětná Smlouva mezi navrhovatelem a odpůrcem však takovouto jednostrannou možnost změny Ceníku nestanoví, naopak stanoví v čl. 14 odst. 3, že: „Změny této Smlouvy je možno sjednávat pouze v písemné formě oboustranně podepsaným dodatkem.“ Mezi navrhovatelem a odpůrcem nemohlo proto dojít k jednostranné změně Smlouvy, správní orgán proto dále zkoumal, na základě předložených důkazů, zda došlo ke změně Smlouvy dohodou.

Dle § 1758 občanského zákoníku platí, že v případě, že se strany dohodnou, že pro uzavření užijí určitou formu, má se za to, že nechtějí být vázány, nebude-li tato forma dodržena. Zákon tedy stanoví vyvratitelnou domněnku, že při nedodržení formy uzavření smlouvy, resp. v tomto případě její změny, nechtěly být strany touto změnou vázány. To znamená, že i v případě, že by navrhovatel prokázal, že e-mail s novým Ceníkem byl odpůrci doručen, nebyla dodržena forma smlouvy ujednaná mezi stranami dle čl. 14 odst. 3 Smlouvy a navrhovatel by musel prokázat, že odpůrce chtěl být touto změnou vázán. Ani to však z důkazů předložených navrhovatelem nevyplývá.

Navrhovatel tvrdil, že odpůrce až do roku 2017 ceny za služby řádně hradil, a tudíž ve smyslu občanského zákoníku změnu Ceníku fakticky akceptoval a chtěl jí být vázán. Obecně lze takovéto faktické přijetí nabídky ve smyslu § 1744 občanského zákoníku připustit. Navrhovatel však vůli odpůrce být vázán novým ceníkem v předmětném správním řízení neprokázal. Pokud navrhovatel tvrdil, že nový ceník byl odpůrcem akceptován a to tak, že bylo na jeho základě v minulosti již řádně plněno, nic nebránilo navrhovateli předložit správnímu orgánu důkaz tohoto plnění, typicky výpisy z účtů, který by zároveň prokazoval vůli odpůrce být novým ceníkem vázán a tím i vznik nároku ve výši dle návrhu.

Navrhovatel měl dostatečný prostor pro prokázání svého nároku v plné výši, avšak ani na výzvu správního orgánu nedoložil dostatečný důkaz pro prokázání vzniku nároku v celém rozsahu. Jelikož se v předmětném řízení jedná o řízení sporné, je především na navrhovateli, aby svůj nárok nejen tvrdil, ale i prokázal, jelikož jej tíží břemeno důkazní. Toto břemeno však navrhovatel neunesl v celém rozsahu uplatněného nároku, a proto nezbylo správnímu orgánu nic jiného než návrh částečně zamítnout v souladu s § 141 odst. 7 správního řádu, tak jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Výše úroků z prodlení nebyla smluvně sjednaná, proto se uplatní § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., ve znění účinném k 1. 12. 2017, tj. výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Navrhovatel požadoval úroky z prodlení ode dne následujícího po splatnosti poslední nezaplacené faktury, tedy od 1. 12. 2017, repo sazba k 1. 7. 2017 činila 0,05 % a zvyšuje se o 8 procentních bodů, takže výše úroků z prodlení činí 8,05 % ročně. Správní orgán proto přiznal úroky z prodlení navrhovateli v této výši z prokázané části jistiny ve výši 1.620,65 Kč.

V části, ve které navrhovatel požadoval úroky z prodlení z částky 42,12 Kč, správní orgán úroky z prodlení nepřiznal, jelikož nebyl prokázán nárok na vznik této části jistiny, jak je odůvodněno výše.

Ke III. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že při posuzování nároku účastníka řízení na náhradu účelně vynaložených nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva vycházel z § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, podle kterého předseda Rady

Českého telekomunikačního úřadu přizná účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu. Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu přizná náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem podán důvodně.

V tomto řízení byl navrhovatel úspěšný pouze částečně, avšak správní orgán se rozhodl mu přiznat plnou náhradu nákladů řízení, jelikož byl tento neúspěch v poměrně nepatrné části (2, 5 %).

Náhrada nákladů řízení se skládá ze zaplaceného správního poplatku v částce 200 Kč a dále z nákladů právního zastoupení advokátem dle § 10 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, který stanoví, že při zastupování ve správním řízení, včetně řízení o přestupcích nebo o jiných správních deliktech, se považuje za tarifní hodnotu částka 5.000 Kč, přičemž ve spojení s § 7 advokátního tarifu je sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby 1.000 Kč z uvedené tarifní hodnoty, k tomu náleží náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky (tzv. režijní paušál) ve výši 300 Kč za jeden úkon právní služby. Navrhovatel uplatnil nárok na náhradu nákladů právního zastoupení ve výši 3.146 Kč za 2 úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení a podání ve věci. Oba úkony právní služby správní orgán právnímu zástupci navrhovatele uznal jako účelné náklady k bránění práva a navrhovateli přiznal náhradu ve výši 2× po 1.000 Kč a 2× režijní paušál po 300 Kč, celkem 3.146 Kč včetně DPH, neboť právní zástupce navrhovatele v návrhu uvedl, že je plátcem DPH. Toto tvrzení správní orgán ověřil v aplikaci ARES, jehož účelem je souhrnně zpřístupnit údaje z informačních systémů pro vedení registrů a evidencí veřejné správy o ekonomických subjektech, a z výpisu z aplikace ARES zjistil, že právní zástupce navrhovatele je registrován k DPH od 3. 8. 2004, přičemž registrace je stále platná.

Na základě shora uvedeného odůvodnění správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Ing. Mgr. Jaromír Novák v. r.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Romana Davidová, 19. 9. 2019
Vypraveno dne 19. 9. 2019